

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Warsztat filologiczny		8.0.12450	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Historii Literatury Polskiej			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Etnofilologia kaszubska	forma	stacjonarne
		moduł	język kaszubski w praktyce kulturowej, nauczycielska
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Dariusz Piotrowiak; prof. dr hab. Radosław Grześkowiak; dr hab. Ewa Badyda, profesor uczelni; dr hab. Róża Wosiak-Śliwa, profesor uczelni			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Ćw. audytoryjne		30 godzin - uczestniczenie w zajęciach	
Sposób realizacji zajęć		20 godzin - samodzielne przygotowanie do zajęć i redagowanie prac zaliczeniowych	
zajęcia on-line, zajęcia w sali dydaktycznej		Razem: 50 godzin = 2 ECTS	
Liczba godzin			
Ćw. audytoryjne: 30 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2022/2023 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Analiza tekstów z dyskusją - Analiza zdarzeń krytycznych (przypadków) - Dyskusja - Praca w grupach - Rozwiązywanie zadań 		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		<ul style="list-style-type: none"> - ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny aktywności podczas zajęć i ocen cząstkowych otrzymywanych z prac pisemnych w trakcie trwania semestru - wykonanie pracy zaliczeniowej - projekt lub prezentacja - ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru 	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> • oceny aktywnego udziału w zajęciach (40%), • wykonania pisemnych prac zaliczeniowych (60%). 	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	Dyskusja moderowana przez wykładowcę	Praca w grupach	Prace pisemne
	Wiedza		
K_W05	+	+	+
K_W11	+		
K_W21	+	+	+
	Umiejętności		
K_U01	+	+	+
K_U08			+
	Kompetencje społeczne		
K_K01	+		
K_K06	+	+	

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Brak wymagań formalnych.

B. Wymagania wstępne

W przypadku studentów z zagranicy konieczna jest znajomość języka polskiego w stopniu umożliwiającym zrozumienie treści prezentowanych podczas zajęć i aktywny w nich udział.

Cele kształcenia

Przygotowanie studenta do świadomego odbioru i redagowania poprawnych tekstów naukowych.

Treści programowe

I. Odbiór tekstów naukowych.

Dyskurs naukowy wobec innych dyskursów.
Rodzaje tekstów naukowych.
Budowa tekstu naukowego.
Streszczanie i sporządzanie notatek z tekstu naukowego.
Porównywanie tekstów naukowych.
Weryfikowanie wiarygodności.

II. Tworzenie własnego tekstu

Ustalanie stanu badań.
Podstawowe sposoby wykorzystywania materiału źródłowego.
Zasady cytowania, tworzenia opisu bibliograficznego, przypisów i bibliografii.
Problematyka praw autorskich.
Konstruowanie wyводу, redagowanie tekstu.

Wykaz literatury

Na początku semestru prowadzący przedstawia listę lektur wykorzystywanych podczas zajęć. Prowadzący może wykorzystać teksty także spoza poniższej listy lektur.

CZYTANIE

Dyskurs naukowy – tradycja i zmiana, red. S. Gajda, Opole 1999.
P. Siuda, P. Wasylczyk, Publikacje naukowe. Praktyczny poradnik dla studentów, doktorantów i nie tylko, Warszawa 2018.
Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów, red. E. Bańkowska, A. Mikołajczuk, Warszawa 2003.
A. Wilkoń, Spójność i struktura tekstu. Wstęp do lingwistyki tekstu, Kraków 2002.
A. Wolański, Edycja tekstów. Praktyczny poradnik. Książka, prasa, www, Warszawa 2008.
J. Ziomek, Retoryka opisowa, Wrocław 1980.
M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1998.
A. Schopenhauer, Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów (liczne wydania).
T. Hołówka, Kultura logiczna w przykładach, Warszawa 2005.
K. Szymanek, K. A. Wiczorek, A. S. Wójcik, Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w badaniu argumentów, Warszawa 2019.
P. Koziański, Błędy logiczne w wypowiedziach, Warszawa 1983.
M. Łojewska-Krawczyk, Błędy w myśleniu. Rozważania erologiczne, Warszawa 2017.

PISANIE

J. Maćkiewicz, Jak pisać teksty naukowe, Gdańsk 1995.

- J. Maćkiewicz, Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu, Warszawa 2010.
- U. Eco, Jak napisać pracę dyplomową? Poradnik dla humanistów, przeł. G. Jurkowiec, Warszawa 2016.
- J. Wrycza-Bekier, Kreatywna praca dyplomowa. Jak stworzyć fascynujący tekst naukowy, PDF.
- A. Czyż, Jaki zapis? Poradnik polonisty, Siedlce 1999.
- M. Bańko, Obrazy Google jako źródło informacji lingwistycznej, [w:] Na tropach korpusów. W poszukiwaniu optymalnych zbiorów tekstów, red. W. Chlebda. Opole 2013.
- R. Delida, Wiarygodność informacji w Internecie. Wiarygodne czy niewiarygodne?, „Bibliotekarz Zachodniopomorski” 2011, nr 1-2, s. 5-21
- A. Kwaśnicka-Janowicz, P. Pałka, Przewodnik po elektronicznych zasobach językoznawczych (słowniki, kartoteki, korpusy), Kraków 2017.
- A. Wolański, Streszczenie jako ponadgatunkowa forma przetwarzania komunikatu, [w:] Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów, red. E. Bańkowska, A. Mikołajczuk, Warszawa 2003.

B. Literatura uzupełniająca

- M. Bańko, Słownik dobrego stylu, czyli wyrazy, które się lubią, Warszawa 2006.
- M. Bańko, Słownik peryfraz, czyli wyrażen omownych, Warszawa 2005.
- M. Bańko, Słownik porównań, warszawa 2004.
- Dąbrowska, Słownik eufemizmów polskich, Warszawa 2005.
- S. Gajda, Współczesna polszczyzna naukowa – język czy żargon? Opole 1999.
- M. Kita, E. Polański, Słownik paronimów, czyli wyrazów mylnych, Warszawa 2004.
- Z. Kurzowa, Z. Kubiszyn-Mędrała, Z. Skarty, J. Winiarska, Słownik synonimów polskich, Warszawa 2004.
- T. Dobrzyńska, Tekst, [w:] Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin, 2001, s. 293–314.
- W. Marciszewski, Sposoby streszczania i odmiany streszczeń, [w:] Studia Semiotyczne, I, Wrocław, 1970, s. 151–167.
- D. Zdunkiewicz-Jedynak, Ćwiczenia ze stylistyki, Warszawa, 2012.
- D. Zdunkiewicz-Jedynak, Redagowanie tekstu [w:] Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce, red. nauk. K. Mosiołek-Kłosińska, Warszawa, 2001, s. 125-129.
- D. Zdunkiewicz-Jedynak, Wykłady ze stylistyki, Warszawa, 2013.
- Nowe formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce, red. K. Kłosińska, Warszawa, 2014.
- Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów, red. E. Bańkowska i A. Mikołajczuk, Warszawa, 2003.

Kierunkowe efekty uczenia się K_W05, K_W11, K_W21 K_U01, K_U08 K_K01, K_K06	Wiedza K_W05, K_W11, K_W21 Student: <ul style="list-style-type: none"> • ma wiedzę z zakresu komunikacji językowej i kultury języka: zna zasady opisu struktury tekstu, wie, czym charakteryzuje się styl naukowy (K_W05); • dostrzega powiązania między naukami filologicznymi (K_W11); • zna i rozumie (w stopniu podstawowym) warsztat filologa (K_W21). Umiejętności K_U01, K_U08 Student: <ul style="list-style-type: none"> • potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z różnych źródeł mówionych i pisanych (K_U01); • potrafi w poprawny i logiczny sposób skonstruować własny wywód i zredagować poprawny tekst naukowy (K_U08). Kompetencje społeczne (postawy) K_K01, K_K06 Student jest gotowy, by: <ul style="list-style-type: none"> • określić zakres posiadanej przez siebie wiedzy w zakresie warsztatu filologicznego, a także widzi potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego (K_K01); • efektywnie organizować swoją pracę i ocenić w sposób krytyczny stopień zaawansowania realizowanych działań (K_K06).
Kontakt dariusz.piotrowiak@ug.edu.pl	